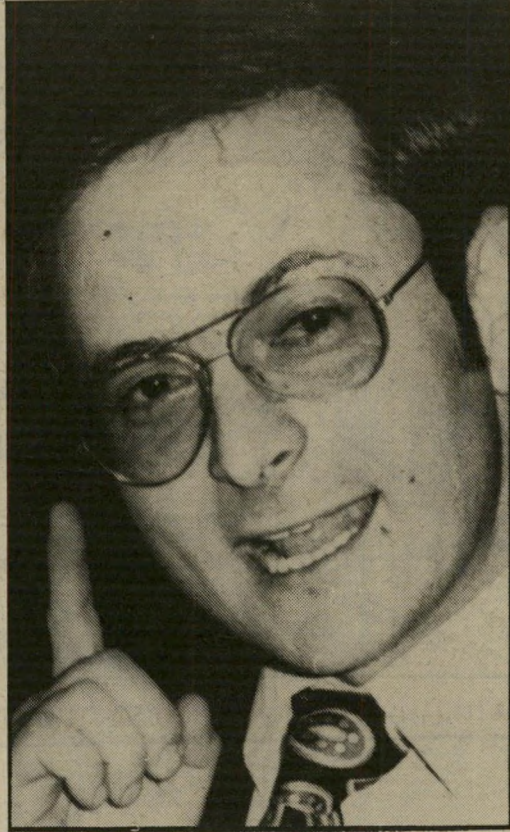

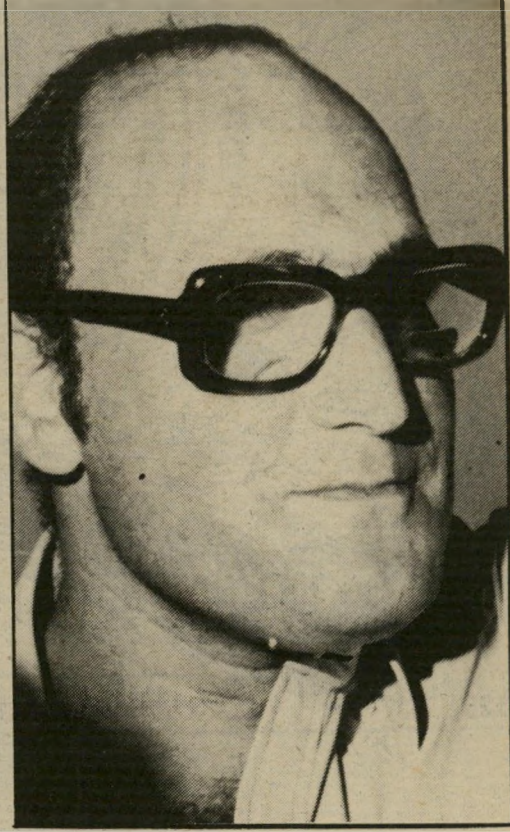
אורי גורדון:

**„להיפגש במלון
הילטון בירושלים!“**

רוני מילוא:

**„יד ביד עם שניצד,
יודקובסקי ושוקו!“**

עמיקם שפירא:

**„ארליך מרגיש
טוב מאוד, תודה!“**

אומרים שמאז נטע שרהחלקאות, שימחה ארליך, לארצות-הברית כדי לעבור ניתוח לב פתוח, ממלא את מקומו סמנכ"ל וועדו האישי, עמיקם שפירא.

● **עמיקם, איך זה להיות שרהחלקאות?**
שטיות במין עגבניות. אני לא שרהחלקאות. אני בסך הכל מתווך בין המישרד ובין ממלא-מקום השר, שרהמיסחר-התעשייה. גידען פת. אני אישי-הקשר בין השר פת המישרד. נכון שארליך ביקש ממני להמשיך כמה פרוגים, שבתוקף תפקידי ממלא ניהלתי אותם. אבל בין זה ובין מילוי תפקידי של ארליך המרחק רב. צריך דמיון פרוע כדי לדמיון אותי במקומו של השר.

● **בכל זאת, אתה יד ימינו של ארליך.**
כבוד שבהעדרו ממסלים עליון תפקידים נוספים.

תראי מה עושה ממלא-מקום: הוא חותם בשמו של השר. ואת זה עושה פת על-פי חומר שאני מעביר אליו. הוא צריך להתערב בעניינים שבדרגים הפקידותיים לא פותרים אותם. וכאשר יש בעיות פעין אלה, השר פת מתערב. הוא מקבל ממני דיווח מלא על פי דרישתו. ואם זה מעניין, אז דעי לך שלישיכתו של פת בתל-אביב נמצאת ברחוב מקביל ללישכתו של ארליך. כך שמכחינה תיקשורתית אין בעיות.

● **מתי דיברת עם ארליך לאחרונה?**
לפני שעתים.

● **מה שלומנו?**
כל שיפור במצבו. הוא עבר ניתוח די רציני. השחילו בליבו המישה מעקפים. הרופאים מרוצים ממצבו.

● **מה היתה השאלה הראשונה ששאל אותך?**
מה נשמע במישרד.

● **זו היתה הפעם הראשונה שדיברת איתו מאז ארשם?**
כן. עד כמה שידוע לי, הוא דיבר היום רק איתי.

עם מוכירתו דפנה ברילב, ועם בגין. הוא נשמע מאושש, ואמר לי שהוא מרגיש צעיר בשלושים שנה. כל הניתוח הזה נפל עליו כרעם ביום בהיר. הוא היה במעקב הרגיש די טוב. יום אחד החליט הפרופסור הנרי גויסלר, רוסאו האישי, לעשות לו צינתור, ובעיקבות הצינתור החליט לעשות לו מייד ניתוח. הניתוח נקבע ליום ראשון. ה-2 בינואר, אבל אחר-כך החליטו הרופאים, משיקולים רפוריים, לא לנתח בארץ.

● **מדוע?**
הפרופסור דני גור, שאמור היה להיות המנתח, העלה ספקות על סמך המרוסיל הרפואי של ארליך. ההחלטה הועברה לוועדה של מישרד-הבריאות. ארליך עמד לטוס בבוקר, אך דחה את הנסיעה לאחר-הצהריים. למרות שידע שהנסיעה אושרה כבר במצאי-שבת. הוא היה היר עד כדי כך, שחיכה שיגיע הנייר.

● **מתי הוא חוזר?**
אנחנו מקווים שיחזור במצאת פברואר.

העיתונות הישראלית מועמדת לפרס „עט-הזהב“ המוענק לעיתונות לוחמת. העיתונות הישראלית מועד מדת לפרס בשל מילחמתה נגד המילחמה בלבנון, ובשל מילחמתה להקמת ועדת-חקירה לטבח בצברה ובשא-תילא. אני חושבת שבמעמד זה כל עיתונאי גא להיות חלק מהעיתונות הישראלית.

אך יש עיתון ישראלי אחד, שאינו עונה על הקרי-טריונים שנקבעו על-ידי מי שקבעו את המועמדות של העיתונות הישראלית לפרס. זהו עיתון הליכוד „יומן השבוע“, שלא לחם נגד המילחמה, וששבוע של הטבח פורסם על עשרו המונה של מיסחק כדורגל. פניתי אל העורך הראשי של השבועון, חבר-ההכנסת רוני מילוא, ושאלתי אותו:

● **אתה חרשב שגם לעיתון שלך מגיע פרס „עט הזהב“?**
בהחלט כן.

● **מדוע?**
מכיוון שהעיתון שלי הוא חלק מהעיתונות הישראלית. כגול מילחמתה נגד המילחמה בלבנון, ולמען הקמת ועדת-חקירה. גם העיתון שלך? הם למען הדברים האלה?

אני לא חושב שאלה הקריטריונים הנכונים. אני חושב שהעיתונות הישראלית מועמדת לפרס כי היא חופשית ולוחמת.

● **ואתה מגדיר את העיתון שלך כעיתון לוחם?**

בהחלט! אני לוחם נגד השמאל. אתם קבעתם שעיתר-נות לוחמת היא עיתונות הלוחמת נגד הממשלה. מי אמר שזה צריך להיות כך? עיתונות לוחמת נגד מה שהיא מאמינה שהוא מוזק, שהוא רע.

● **היית הולך עם אורי אבנרי לקבל את פרס „עט הזהב“ בשם העיתונות הישראלית?**
עם אורי אבנרי לא. כי הוא הולך עם ערפאת. אבל אני בהחלט יכול ללכת לקבל את הפרס עם שניצד, יודקובסקי ושוקו — יד ביד.

ליבי ליבי להנהלת הסוכנות היהודית. חיים קשים יש להם, באמת חיים קשים. לנסוע כל הדרך ללונדון הקרה והרטובה, ולהתכנס במלון „צ'רצ'יל“, חיים קשים, באמת חיים קשים. שאלתי את חבר-ההנהלה הצינתי, אורי גורדון:

● **בתקופה שבה מכריזה הסוכנות שהיא נמצאת כגירעון תקציבי, יאה שחברי ההנהלה הצינתי יתכנסו דווקא במדון „צ'רצ'יל“, הי נחשב לאחד המדונות היקרים בעולם?**

בדרך-כלל חשוב יותר מה אומר האדם, ולא היכן הוא אומר זאת. אך לגופו של עניין, אני חרשב שלא פחות מסרידה השאלה מדוע בכלל לשבת במלון צ'רצ'יל בלונדון, ולא במלח הילטון בירושלים. העובדה שישבו בלונדון היא אישור, כאילו ההנהלה הצינתי משלימה עם כך שלעם היהודי יש שני מרכזים: גולה וישראל. גם אם במלון צ'רצ'יל מקבלים הנחה של המישים אחוים — כפי שזה הוסבר לי.

● **מדוע מקבלים הנחה ב„צ'רצ'יל“?**
לא יודע, אך כשתמתי על פשר המיפגש בצ'רצ'יל, הוסבר לי שיש הנחה. למרות ההנחה, חשוב לדעתי שהנהלת העם היהודי תיפגש במקומות זהרים פחות, כדוגמה לאורח-חיים נכון יותר.